

Rom fastställer synen – Nummer tio

Den sista striden: Joels bok, New Yorks fall och symbolen Rom i adventhistorien

Jeff Pippenger

2024-08-26

Den sista kontrovers som jag önskar sammanföra med de övriga historiska argumenten rörande symbolen Rom inom adventhistorien är Joels bok. Denna kontrovers ägde rum efter den 11 september 2001, och utan att beakta omständigheterna under denna period skulle några få subtila punkter mycket väl kunna förbises. För att sätta dessa omständigheter i sitt sammanhang krävs ett beaktande av den milleritiska historien. Den 11 augusti 1840 uppfylldes tidsprofetian i Uppenbarelseboken kapitel nio, vers femton.

Och de fyra änglarna blev lösta, som hade hållits redo för en timme och en dag och en månad och ett år, för att döda tredjedelen av människorna. Uppenbarelseboken 9:15.

Versen anger att ”timmen och dagen och månaden och året” motsvarar tre hundra nittioett år och femton dagar. De fyra änglarna representerade den tid då islam steg till makt och förde krig mot Rom, med början den 27 juli 1449. Utgångspunkten fastställdes genom att man använde slutpunkten för en annan tidsprofetia om ett hundra femtio år. Den första tidsprofetian om ett hundra femtio år framställdes i historien om det första veropet, som också är den femte basunen i Uppenbarelsebokens nionde kapitel. När profetian om de ett hundra femtio åren avslutades den 27 juli 1449, började den tidsprofetia som vi nu betraktar, och tre hundra nittioett år och femton dagar senare avslutades profetian den 11 augusti 1840.

William Miller hade förstått makterna i Uppenbarelseboken nio som en framställning av islam, och före den 11 augusti 1840 framlade en Millerit vid namn Josiah Litch en förutsägelse grundad på profetian, enligt vilken den osmanska överhögheten skulle upphöra år 1840. Tio dagar före den 11 augusti 1840 preciserade och uppdaterade Litch sin förutsägelse så att den inte endast angav det år då profetian skulle uppfyllas, utan själva året, dagen och månaden. Syster White kommenterar den verkan som Litchs förutsägelse hade på Milleriternas religiösa värld, när händelsen gick i uppfyllelse.

”År 1840 väckte ännu ett märkligt uppfyllande av profetian vidsträckt intresse. Två år tidigare hade Josiah Litch, en av de ledande predikanterna för den andra ankomsten, publicerat en utläggning av Uppenbarelseboken 9, vari han förutsade Osmanska rikets fall. Enligt hans beräkningar skulle denna makt störtas ... den 11 augusti 1840, då den osmanska makten i Konstantinopel kan förväntas bli bruten. Och detta tror jag skall visa sig vara fallet.”

”Vid just den tidpunkt som angavs accepterade Turkiet genom sina ambassadörer de allierade europeiska makternas beskydd och ställde sig därmed under de kristna nationernas kontroll. Händelsen uppfyllde förutsägelsen exakt. När detta blev känt övertygades mängder av människor om riktigheten i de principer för profetisk uttolkning som Miller och hans

medarbetare hade antagit, och adventrörelsen fick en underbar framdrift. Lärda och ansedda män förenade sig med Miller, både i att predika och i att offentliggöra hans uppfattningar, och från 1840 till 1844 utbreddes sig verket snabbt.” The Great Controversy, 334, 335.

Hennes bekräftelse av denna händelse har genom åren upprepade gånger angripits på en mängd olika sätt av laodiceiska sjundedagsadventister. Liksom med de sju tiderna och ”det dagliga” är ett angrepp på denna sanning ett förkastande av grundvalarna såsom de framställs på de två heliga tavlorna, och även av Profetians Andes auktoritet. Anledningen till att Satan har verkat för att förstöra förtroendet för denna historia är mångfacetterad.

Litchs förutsägelse använde ”de principer för profetisk uttolkning som antagits av Miller”. Miller fick insikt i den profetiska tidens element, och var och en som betvivlar att Millers budskap var grundat på profetisk tid behöver endast granska pionjärdiagrammen från 1843 och 1850 för att få bekräftat att så var fallet. Före den 11 augusti 1840 brukade de som motsatte sig Millers förutsägelse om Kristi återkomst hävda att profetisk tid inte kunde användas för att förstå när Kristus skulle återvända. De använde ofta Bibelns utsaga om att man inte känner dagen eller stunden för att motsätta sig hans budskap och verk.

Men om den dagen och stunden vet ingen, inte ens himlens änglar, utan endast min Fader. Men såsom Noas dagar var, så skall också Människosönens ankomst vara. Ty såsom de i dagarna före floden åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken, och inte visste något förrän floden kom och tog dem alla bort, så skall också Människosönens ankomst vara. Då skall två vara ute på åkern; den ene skall tas med, och den andre lämnas kvar. Matteus 24:36–40.

Trots detta avsnitt fann Milleriterna alltför mycket bibliskt stöd för sina förutsägelser och fortsatte att handla utifrån en princip som senare identifierades av syster White.

”’Ingen känner dagen eller stunden’ var det argument som oftast framfördes av dem som förkastade adventtron. Skriftordet lyder: ’Men om den dagen eller stunden vet ingen något, inte himlens änglar, utan endast min Fader.’ Matteus 24:36. En klar och samstämmig förklaring av denna text gavs av dem som väntade på Herren, och det oriktiga bruk som deras motståndare gjorde av den visades tydligt. Orden uttalades av Kristus i det minnesvärda samtalet med sina lärjungar på Olivberget efter att han för sista gången hade lämnat templet. Lärjungarna hade ställt frågan: ’Vad blir tecknet på din återkomst och på världens ände?’ Jesus gav dem tecken och sade: ’När ni ser allt detta, så vet att det är nära, för dörren.’ Verserna 3, 33. Ett uttalande av Frälsaren får inte göras till intetgörande av ett annat. Fastän ingen känner dagen eller stunden för hans återkomst, blir vi undervisade om och ålagda att veta när den är nära. Vi får vidare lära oss att om vi åsidosätter hans varning och vägrar eller försummar att veta när hans ankomst är nära, kommer det att bli lika ödesdigert för oss som det var för dem som levde på Noas tid att inte veta när floden skulle komma. Och liknelsen i samma kapitel, som ställer den trogne och den otrogne tjänaren mot varandra och anger domen över honom som sade i sitt hjärta: ’Min herre dröjer med att komma’, visar i vilket ljus Kristus kommer att betrakta och belöna dem som han finner vaka och förkunna hans ankomst, och dem som förnekar den. ’Vaka därför’, säger han. ’Salig är den tjänaren, som hans herre, när han kommer, finner göra

så.' Verserna 42, 46. 'Om du därför inte vakar, skall jag komma över dig som en tjuv, och du skall inte veta vilken stund jag kommer över dig.' Uppenbarelseboken 3:3." The Great Controversy, 370.

När Litchs förutsägelse uppfylldes förenade sig män "med lärdom och ställning med Miller, både i förkunnandet och i offentliggörandet av hans uppfattningar, och från 1840 till 1844 utbredde sig verket hastigt." Millers budskap fick kraft när hans regler för profetisk uttolkning bekräftades som giltiga regler. Som svar på tidprofetians uppfyllelse blev inte endast Millers regler bekräftade, och många anslöt sig då till milleriternas rörelse, utan lika profetiskt betydelsefullt var att det var den främsta av Millers regler som hade bekräftats. Därtill kom att denna bekräftelse åstadkoms genom tillämpningen av en profetia om det andra av de tre veropen, vilka också är den femte, sjätte och sjunde basunen.

Bemyndigandet av Millers budskap blev ett av de mest betydelsefulla kännetecknen i den milleritiska reformrörelsen. Det hade förebildats genom Jesu dop. Det utmärkte att den slutliga prövningsprocessen för det förra förbundsfolket (protestanterna) hade inletts. Det blev föremålet för Satans angrepp mot den samlade milleritiska rörelsen och dess budskap.

"Varje fråga som Satan kan väcka i sinnet för att skapa tvivel beträffande den storslagna historien om Guds folks vandringar i det förflutna behagar hans sataniska majestät och är en förolämpning mot Gud. Budskapet om Herrens snara ankomst i makt och stor härlighet till vår värld är sanning, och år 1840 höjdes många röster i dess förkunnelse." Manuscript Releases, volym 9, 134.

Den 11 september 2001 inträdde det tredje ve-ropet i den profetiska historien. Händelsen bekräftade den grundläggande regel för profetisk tolkning som antogs av den tredje ängelns rörelse, vilken började år 1840. Den första sanning som öppnades för budbäraren i den reformrörelsen öppnades år 1840, och det var inte de sex sista verserna i Daniel elva. Det var sanningen att alla reformrörelser löper parallellt med varandra och skall sammanföras rad på rad för att identifiera kännetecknen på de etthundafyrtiofyra tusendens rörelse, vilken är den tredje ängelns rörelse. Den första offentliga framställning jag någonsin höll var vid ett lägermöte år 1994, eller möjligen 1995. Framställningen handlade inte om de sex sista verserna i Daniel elva; den handlade om de reformlinjer som löper parallellt med varandra.

När profetian om islam såsom det tredje veet uppfylldes den 11 september 2001, utgjorde det en parallell till den 11 augusti 1840. År 1840 bekräftade en profetia om det första och andra veet milleriternas budskap, och den 11 september 2001 bekräftade en profetia om det tredje veet Future for Americas budskap. Erkännandet av detta faktum förde en mängd människor in i rörelsen, där den tidigare huvudsakligen hade utgjorts av en enda individ. Rörelsens budskap och budbäraren kom därefter under angrepp, alldeles som historien om 1840 hade blivit föremål för satans angrepp under de årtionden som följde.

De som anslöt sig till Future for America-rörelsen antog de regler för profetisk tolkning som sammanställts av den budbärare för den historien. En av dessa regler, kanske den mest betydelsefulla av dem, var och är en trefaldig tillämpning av profetian. Budbäraren hade kommit

till insikt om att vissa profetiska sanningar åskådliggjordes genom tre särskilda uppfyllelser. Eftersom man trodde att den milleritiska historien upprepades i de etthundrafyrtiofyra tusendes historia, insåg man att den 11 augusti 1840 förebildade den 11 september 2001 och att även de andra heliga reformlinjerna ägde just samma vägmärke.

Beviset på upprepningen av varje helig reformlinje i den tredje ängelns linje öppnades då av Lejonet av Juda stam. Det blev tydligt att liksom den milleritiska historien uppfyllde liknelsen om de tio jungfrurna in i minsta bokstav, så gjorde även Future for Americas historia det.

”Jag blir ofta hänvisad till liknelsen om de tio jungfrurna, av vilka fem var visa och fem dåraktiga. Denna liknelse har uppfyllts och kommer att uppfyllas till minsta bokstav, ty den har en särskild tillämpning för denna tid och har, liksom den tredje ängelns budskap, uppfyllts och kommer att fortsätta vara nuvarande sanning intill tidens slut.” Review and Herald, 19 augusti 1890.

De sju tordönen i Uppenbarelseboken 10 erkändes som något som identifierar både milleriternas erfarenhet från den 11 augusti 1840 till den 22 oktober 1844, och även historien från den 11 september 2001 fram till den snart kommande söndagslagen.

”Det särskilda ljus som gavs åt Johannes och som kom till uttryck i de sju åskorna var en skildring av händelser som skulle äga rum under den första och den andra ängelns budskap....”

”Efter att dessa sju tordön hade låtit sina röster höras, kommer uppmaningen till Johannes, liksom till Daniel, angående den lilla boken: ’Försegla det som de sju tordönen talade.’ Dessa avser framtida händelser som kommer att uppenbaras i sin ordning.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, band 7, 971.

Det erkändes att syster White uttryckligen sade att den tredje ängelns rörelse löper parallellt med den första och den andra ängelns rörelse.

”Gud har gett budskapen i Uppenbarelseboken 14 deras plats i profetians kedja, och deras verk skall inte upphöra förrän denna jords historia avslutas. Den förste och den andre ängelns budskap är fortfarande sanning för denna tid och skall löpa parallellt med detta som följer. Den tredje ängeln förkunnar sin varning med hög röst. ’Därefter’, sade Johannes, ’såg jag en annan ängel komma ner från himlen, som hade stor makt, och jorden upplystes av hans härlighet.’ I denna upplysning förenas ljuset från alla de tre budskapen.” The 1888 Materials, 803, 804.

Den första och andra ängelns rörelse löper parallellt med den tredje ängelns rörelse. Den profetia som gav kraft åt den första och andra ängelns rörelse fick sin kraft genom uppfyllelsen av en tidsprofetia om det första och andra veropet, och den kraft som gavs åt den tredje ängelns rörelse gavs genom uppfyllelsen av en profetia om det tredje veropet.

Liksom den 11 augusti 1840, då Future for Americas budskap bekräftades, blev ”skaror överbevisade om riktigheten i de principer för profetisk uttolkning” som Future for America hade antagit, och ”en underbar kraftimpuls gavs åt adventrörelsen.” ”Lärda män och män i framstående ställning förenade sig” med Future for America, ”både i predikan och i utgivning” av Future for Americas profetiska budskap. Den särskilda regel hos Future for America som tydligt bekräftade

den 11 september 2001 som en uppfyllelse av profetian var en ”tredubbel tillämpning av profetian.”

När vi godtar den grundläggande synen på islam i fråga om det första och det andra veropet, såsom den framställs på båda de heliga tavlorna, i förening med det skriftliga vittnesbördet från dem som undervisade om budskapet, urskiljer vi särskilda profetiska kännetecken förbundna med det första veropet och det andra veropet. Bibeln lär gång på gång, på olika sätt, att sanningen fastställs genom två vittnesbörd. De profetiska kännetecknen hos det första veropet, i förening med de profetiska kännetecknen hos det andra veropet, fastställer de profetiska kännetecknen hos det tredje veropet. Islams trefaldiga tillämpning är så specifik i sin identifiering av det tredje veropets ankomst den 11 september 2001, att det är omöjligt att inte se det, även om de flesta väljer att sluta sina ögon för bevisen.

Profetians trefaldiga tillämpning fastställde med bestämdhet att det tredje ve kom den 11 september 2001. Det blev då tydligt att regeln hade varit direkt förknippad med den andre ängels budskap, vilket både under milleriternas tid och i tiden för de etthundrafyrtiofyra tusen är den period då den helige Ande utgjuts. Båda dessa historieskeenden är en uppfyllelse av liknelsen om de tio jungfrurna, och i liknelsen är budskapet om midnattsropet den punkt där åtskillnaden mellan de visa och de oförståndiga blir uppenbar, och där den andre ängels budskap blir bemyndigat.

"Nära slutet av den andre ängels budskap såg jag ett starkt ljus från himlen lysa över Guds folk. Strålarna från detta ljus tycktes klara som solen. Och jag hörde änglars röster ropa: 'Se, brudgummen kommer; gå ut för att möta honom!'"

"Detta var midnattsropet, som skulle ge kraft åt den andre ängels budskap. Änglar sändes från himlen för att väcka de modfälda heliga och bereda dem för det stora verk som låg framför dem. De mest begåvade männen var inte de första att ta emot detta budskap. Änglar sändes till de ödmjuka, hängivna, och drev dem att höja ropet: 'Se, brudgummen kommer; gå ut för att möta honom!'" Early Writings, 238.

I den första och den andre ängels historia fullbordas den helige Andes utgjutelse genom att Midnattsropet förenas med den andre ängels budskap. Detta upprepas i den tredje ängels historia.

"Änglar sändes för att bistå den mäktige ängeln från himlen, och jag hörde röster som tycktes ljuda överallt: Gå ut ur henne, mitt folk, så att ni inte blir delaktiga i hennes synder och inte får del av hennes plågor; ty hennes synder har nått ända upp till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes missgärningar. Detta budskap tycktes vara ett tillägg till det tredje budskapet och förenade sig med det, såsom midnattsropet förenade sig med den andre ängels budskap år 1844. Guds härlighet vilade över de tålmodiga, väntande heliga, och de framförde utan fruktan den sista högtidliga varningen, förkunnade Babylons fall och uppmanade Guds folk att gå ut ur henne, så att de måtte undkomma hennes fruktansvärda öde." Spiritual Gifts, band 1, 195.

Vad gäller en trefaldig tillämpning av profetian representerar den andre ängels budskap en trefaldig tillämpning av profetian, ty budskapet är i vardera historien: Babylon är fallet, fallet två gånger.

Och ännu en ängel följde efter och sade: Fallet, fallet är Babylon, den stora staden, därför att hon har gett alla folk att dricka av sin otukts vredes vin. Uppenbarelsboken 14:8.

Den mäktige ängeln i Uppenbarelsboken tio steg ned i uppfyllelsen av en profetia om det första och det andra ve den 11 augusti 1840, och därigenom förebildade han den mäktige ängeln i Uppenbarelsboken arton nedstigande den 11 september 2001. Den ängeln, som upplyser jorden med sin härlighet, framställde därefter en förkunnelse.

Och han ropade med mäktig röst och sade: Fallet, fallet är det stora Babylon, och det har blivit en boning för onda andar och ett tillhåll för varje oren ande och ett näste för varje oren och avskryvård fågel. Uppenbarelsboken 18:2.

Budskapet från den andre ängeln i kapitel fjorton och från den mäktige ängeln i kapitel arton visar att Babylon har fallit två gånger, och budskapet identifierar ändens tids Babylon. Det identifierar ändens tids Babylon, ty de två gånger Babylon tidigare föll, på Nimrods tid och på Nebukadnessars tid intill Belsassar, fastställer de profetiska kännetecknen för den skökas fall i Uppenbarelsboken sjutton, hon som på sin panna har skrivet: "Det stora Babylon." För att identifiera detta Babylons fall i de sista dagarna krävs de två vittnena från de två föregående fallen av Babylon, ty budskapet för de sista dagarna är: Babylon har fallit, har fallit. När den mäktige ängeln steg ner, då de stora byggnaderna i New York City fälldes genom en Guds beröring, identifierar han genom sitt tillkännagivande regeln om en trefaldig tillämpning av profetian. Den trefaldiga tillämpningen av profetian som fastställde den 11 september 2001 som en uppfyllelse av Guds profetiska ord var den trefaldiga tillämpningen av de tre veropen.

Vid den uppfyllelsen anslöt sig många till Future for America-rörelsen, och de blev övertygade om de principer för profetisk tolkning som hade tillämpats av Future for America. Den 11 augusti 1840 upprepades, och genom denna upprepning bekräftades inte Millers primära regel, nämligen att en dag representerar ett år i Bibelns profetior, ty Future for Americas primära regel var att milleriternas historia om den första och den andra ängeln budskap upprepas i den tredje ängeln budskaps historia.

Det förefaller självklart att om året 1840 blev föremål för ett särskilt angrepp av hans sataniska majestät, såsom syster White betecknar Satan, då skulle även historien om den 11 september 2001 vara utsatt för ett liknande angrepp. Så finner vi konspirationsteorier som utpekar globalisternas, jesuiternas, CIA:s eller familjen Bushs roll, eller någon kombination av dessa makter. Dessa teorier, även om de innehåller vissa inslag av sanning, är utformade för att vederlägga tanken att det var ett ingripande från Gud som fällde de stora byggnaderna i New York City och därmed utmärkte det tredje ve-ropets ankomst i historien om de etthundrafyrtiofyra tusendes rörelse.

"Nu kommer påståendet att jag har sagt att New York skall svepas bort av en flodvåg? Detta har jag aldrig sagt. Jag har sagt, när jag såg de stora byggnaderna resa sig där, våning efter våning: 'Vilka fruktansvärda scener skall inte äga rum när Herren reser sig för att på ett förfärande sätt skaka jorden! Då skall orden i Uppenbarelsboken 18:1-3 uppfyllas.' Hela det artonde kapitlet i Uppenbarelsboken är en varning för det som skall komma över jorden. Men jag har inget särskilt ljus beträffande vad som skall komma över New York, endast att jag vet

att de stora byggnaderna där en dag kommer att störtas ned genom Guds makts vändning och omstörtning. Av det ljus som getts mig vet jag att förstörelse finns i världen. Ett ord från Herren, en beröring av hans väldiga makt, och dessa väldiga byggnadsverk skall falla. Scener skall utspela sig, vilkas fasansfullhet vi inte kan föreställa oss.” Review and Herald, 5 juli 1906.

Konspirationsteorierna, vare sig de inte innehåller någon sanning eller endast delvisa sanningar, undergräver alla sanningen att det var Guds försyns verkan som frambringade händelserna på detta datum. Dessa olika konspirationsteorier är Satans angrepp utifrån mot rörelsen och mot sanningen, men han verkade också för att undergräva sanningen inifrån rörelsen. Ett av dessa inre angrepp grundar sig på ett förkastande av Rom som ämnet för Joels bok.

Vi kommer att behandla den kontroversen i nästa artikel.

Detta är Herrens ord som kom till Joel, Petuels son. Hör detta, ni gamla män, och lyssna, alla ni landets invånare. Har något sådant hänt i era dagar eller i era fäders dagar? Berätta om det för era barn, och låt era barn berätta för sina barn, och deras barn för ett annat släkte. Det som gräshoppslarven lämnade åt upp gräshopporna, och det som gräshopporna lämnade åt upp gräsmaskar; och det som gräsmaskar lämnade åt upp gräshoppslarver. Vakna upp, ni druckna, och gråt; och jämra er, alla ni vindrickare, över det nya vinet, ty det är taget bort från er mun. Ty ett folk har dragit upp över mitt land, starkt och utan tal, vars tänder är som lejonets tänder, och det har käkar som en lejoninns. Joel 1:1–6.